

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Закарпатській області

Слідчий відділ

вул. Довженка, 3, м. Ужгород, 88000, тел. (03122) 3-61-32

www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_zak@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001562

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Ужгород

10 серпня 2023 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1 відділення слідчого відділу Управління СБ України в Закарпатській області підполковник юстиції Пшеничний Ігор Іванович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 12022230000001822 від 17.06.2022 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні злочину, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Лисицьку Наталію Юріївну, 17.09.1983 року народження, уродженку м. Нова Каховка Херсонської області, проживаючу за адресою: Херсонська область, м. Нова Каховка, вул. Горького, буд. 13, кв. 83, раніше не судиму, -

про те, що вона підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, а саме у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво) та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинених громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі - РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом. У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту СЮН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 213 (XX), від 14.12.1974 № 33 14 (XXIX) президент,

а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме - віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил РФ (далі - ЗСРФ) на територію України. 24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі ООН). До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу. Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй. Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: №2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави. Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), серед іншого визначено, що ознаками агресії є: застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави; застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН. Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії: вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її; бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави; блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави: напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави; застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди; дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави; засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них. Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії. Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та

невтручання у внутрішні справи держав закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається РФ та Україною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі - Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. 24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою. Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ. Рішенням Міжнародного суду Організації Об'єднаних Націй від 16 березня 2022 року на найвищому юридичному рівні констатовано факт вторгнення російської федерації на територію України. Статтями 1,2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами. Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України. Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

22 лютого 2022 року президент РФ направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року президент РФ публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

З метою протидії збройній агресії 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» через військову агресію РФ проти України, на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX.

Таким чином, у період з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 по цей час на всій території України введено та діє правовий режим воєнного стану, що пов'язано із розв'язанням РФ військової агресії проти України та веденням повномасштабних бойових дій на території України. З 24.02.2022 збройні формування РФ вторглися на територію Херсонського району Херсонської області та встановили контроль над ним, у тому числі через створені окупаційні адміністрації

Тобто, відповідно до ст. 42 Гаазького положення від 18.10.1907, територія Херсонської області (у тому числі м. Нова Каховка) є окупованою, оскільки фактично перебуває під владою збройних сил РФ.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово

окупована РФ територія України (далі – тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Окрім того, відповідно до додатку до наказу міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій від 22.12.2022 № 309 "Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією" зазначено, що Новокаховська міська громада Каховського району Херсонської області є тимчасово окупованою російською федерацією територією України. Після тимчасової окупації території Новокаховської міської громади Каховського району Херсонської області представниками збройних формувань РФ встановлено фактичний контроль за суспільним життям на цій території України та узурповано всі владні повноваження шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності громади міста, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного та психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення, в тому числі шляхом незаконного позбавлення волі діючих представників органів державної влади України та місцевого самоврядування.

Разом із цим, у період квітень-травень 2022 року представниками збройних формувань російської федерації всупереч законному порядку, установленому Конституцією України, законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими діючими нормативно-правовими актами, на тимчасово окупованій території Херсонської області цілеспрямовано створено підпорядковану, керовану та фінансовану РФ окупаційну адміністрацію так звану - «Военно-гражданскую администрацию Херсонской области», у складі якої функціонують органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

При цьому, представники підконтрольних РФ самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави, а також легітимних державних і комунальних підприємств, установ та організацій на тимчасово окупованій території Херсонської області та, зокрема, на території Новокаховської міської громади Каховського району Херсонської області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, державних підприємствах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів, була інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу російської федерації.

Також, з метою утвердження окупаційної влади на тимчасово окупованій території, а також інтеграції окупованих територій до територіально-адміністративного устрою РФ, недопущення повернення захоплених територій під контроль української влади керівництвом країни-агресора впроваджувалась політика, спрямована на здобуття прихильності місцевих мешканців до окупаційної влади.

Зокрема окупаційною адміністрацією країни-агресора на тимчасово окупованій території Херсонської області, приводячи в дію указ голови незаконно створеної військової-цивільної адміністрації Володимира Сальдо № 027-р від 23.05.2022 та розпорядження № 026-р від 23.05.2022, що спрямовані на вилучення з обігу на

тимчасово окупованих територіях національної валюти України, у червні 2022 року організовано систему грошових виплат у російських рублях, головною метою яких було сприяння утвердженню окупаційної адміністрації на місцях, зменшення опору місцевого населення, забезпечення підтримки рішень і дій країни-агресора зі сторони місцевих мешканців, створення умов для проведення у майбутньому псевдореферендуму з питанням про входження захоплених територій до складу РФ, спонукання місцевих мешканців до отримання громадянства РФ, введення в обіг на тимчасово окупованій території національної валюти РФ та витіснення з обігу української гривні тощо.

Як наслідок дії РФ із збройного захоплення частини території України, зокрема Херсонської області, в т.ч. м. Нова Каховка, створення на ній окупаційної адміністрації країни-агресора та забезпечення її функціонування, реалізація державної політики РФ, в т.ч. фінансової, на тимчасово окупованих територіях України порушують державний суверенітет як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади в межах її території, та завдають шкоди Україні, оскільки сприяють поширенню дії законодавства РФ та юрисдикції (компетенції) державних органів РФ, а також створених нею окупаційних адміністрацій на територію України та резидентів України, надають державним органам РФ, а також окупаційним адміністраціям можливості для здійснення функцій державного управління РФ на території України, забезпечують реалізацію в Україні політики РФ шляхом впровадження її державної програми та державних стандартів. При цьому, здійснення органами влади чи іншими державними органами РФ, в тому числі створеними нею окупаційними адміністраціями діяльності, спрямованої на реалізацію своїх повноважень, але стосовно правовідносин, які склалися на території України та суб'єктом яких є резиденти України, є порушенням суверенітету, втручанням у внутрішні справи України та завдає шкоди державній безпеці.

Одночасно з цим досудовим розслідуванням встановлено, що військовослужбовець військової частини А1736 (м. Нова Каховка) Лисицька Наталія Юріївна, 17.09.1983 р.н., діючи умисно, в порушення військової присяги на вірність українському народові, переслідуючи мету заподіяння шкоди Україні, після початку ведення агресивної війни РФ проти України, добровільно залишилась на території м. Нова Каховка, яку 24.02.2022 окуповано російськими військами. У зв'язку з цим 26.04.2022 Лисицьку Н.Ю. звільнено з військової служби.

В подальшому Лисицька Н.Ю., перебуваючи на тимчасово окупованій території Херсонської області – місті Нова Каховка, реалізуючи свій злочинний задум, маючи більш ніж 3-річний досвід військової служби, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, а також розуміючи факт захоплення м. Нової Каховки Херсонської області збройними силами РФ, усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію та те, що Україна є унітарною державою, а її територія в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, будучи обізнана про те, що територія Нової Каховки Херсонської області є невід'ємною складовою частиною України, виконуючи свій протиправний умисел, усвідомлюючи проведення активної підривної діяльності проти України представниками спецслужб, правоохоронних та інших органів державної влади РФ, бажаючи допомогти окупаційній адміністрації РФ та зробити свій особистий внесок для утворення та функціонування на території Херсонської області системи органів державної влади, створеної окупаційною владою, керуючись раніше виниклим мотивом, почала надавати допомогу окупаційній адміністрації держави-агресора (пособництво), що діяла на окупованій частині Херсонської області.

Встановлено, що починаючи з 14.06.2022 по невстановлений слідством час Лисицька Н.Ю., переслідуючи мету завдання шкоди Україні, розпочала надавати

допомогу окупаційній адміністрації РФ, що діяла на захопленій території Херсонської області. Зокрема, Лисицька Н.Ю. у період з 14.06.2022 по невстановлений слідством час, підтримуючи указ голови незаконно створеної військової-цивільної адміністрації Володимира Сальдо № 027-р від 23.05.2022 та розпорядження № 026-р від 23.05.2022, спрямованих на вилучення з обігу на тимчасово окупованих територіях національної валюти України, перебуваючи у приміщенні будівлі колишнього військового комісаріату м. Нова Каховка по вул. Карла Маркса, 8, діючи з прямим умислом, на виконання державної політики РФ, яку впроваджувала окупаційна адміністрація країни-агресора на тимчасово окупованій території Херсонської області, здійснювала видачу грошових коштів у розмірі 10 тис. російських рублів мешканцям м. Нова Каховка, чим завдала шкоди Україні.

Зокрема вказаними діями Лисицька Н.Ю. сприяла реалізації на території України державної політики країни-агресора, поширенню юрисдикції незаконно створених окупаційних адміністрацій на територію України, посягання на державний суверенітет України, а саме – верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади в межах її території, введенню в обіг на тимчасово окупованій території національної валюти країни-агресора та витіснення з обігу національної валюти України. Також дії Лисицької Н.Ю. сприяли подоланню опору місцевого населення по відношенню до окупаційної влади, утвердженню окупаційної адміністрації та завоювання прихильності місцевих мешканців, формування у останніх негативної думки про українську владу тобто таким чином підтримала рішення і дії держави-агресора та окупаційної адміністрації щодо введення в обіг на тимчасово окупованій території національної валюти РФ та витіснення з обігу української гривні на тимчасово окупованій території України.

Таким чином, Лисицька Наталія Юрївна підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, а саме у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво) та окупаційній адміністрації держави - агресора, вчинених громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора.

Старший слідчий в ОВС 1 відділення СВ
УСБ України в Закарпатській області
підполковник юстиції

Ігор ПШЕНИЧНИЙ

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор групи прокурорів –
прокурор Ужгородської
окружної прокуратури
10 серпня 2023 року

Мирослава ГОЛІНКА

"14" год. "10" хвилин "10" 08 2023 року

Підозрюваний: _____ / _____ /

Захисник: _____ / _____ /

Згідно ст. 42 КПК України підозрюваний, обвинувачений має право: знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують; бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх

роз'яснення; на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату; не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання; давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати; вимагати перевірки обґрунтованості затримання; у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України; 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази; брати участь у проведенні процесуальних дій; під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу; застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала); заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо; заявляти відводи; ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України; одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення; оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом; вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися; користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний: _____ / _____ /

Захисник: _____ / *Морис Р.В.* /

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:
**старший слідчий в ОВС 1-го відділення
СВ УСБУ в Закарпатській області
підполковник юстиції**

Ігор ПШЕНИЧНИЙ

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я
Лисицька Наталія
Юріївна, 17.09.1983 р.н.

про явку
16.08.2023 о 09 год. 15 хв.
в УСБУ в Закарпатській
області за адресою: м.
Ужгород, вул. Довженка, 3
для вручення
повідомлення про підозру
та допиту у якості
підозрюваного
(назва процесуальної дії)
у кримінальному
провадженні
№ 12022230000001822

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

Повістку про виклик
вручив _____

(розпис особи, яка вручила

повістку про виклик)

10 серпня 2023 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Лисицька Наталія Юріївна, 17.09.1983 р.н.,

(прізвище ім'я та по батькові)

що проживає за адресою: Херсонська область, м. Нова
Каховка, вул. Горького, буд. 13, кв. 83
відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися
16.08.2023 о 09 год. 15 хв. в Управління СБ України в
Закарпатській області за адресою: м. Ужгород,
вул. Довженка, 3, для вручення повідомлення про підозру та
допиту у якості підозрюваного

(назва процесуальної дії)

у кримінальному провадженні № 12022230000001822

(найменування, номер)

в якості: підозрюваного

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик
1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або
судового рішення;
3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні
лиха або інші подібні обставини);
4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу
внаслідок відрадження, подорожі тощо;
5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у
зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості
тимчасово залишити цей заклад;
6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб
або серйозна загроза їхньому життю;
7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення
особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий,
цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України
порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання
ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим
шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про
причини свого неприбуття, на нього накладається грошове
стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної
заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого,
прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у
випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до
підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано
привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть
відповідальність, встановлену законом.

Про неможливість з'явлення за викликом просимо заздалегідь
повідомити слідчого за тел: 099-344-56-48.

Старший слідчий в ОВС 1-го відділення
СВ УСБУ в Закарпатській області

10 серпня 2023 року

I. Пшеничний

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я

Лисицька Наталія
Юріївна, 17.09.1983 р.н.

про явку

17.08.2023 о 09 год. 15 хв.
в УСБУ в Закарпатській
області за адресою: м.
Ужгород, вул. Довженка, 3

для вручення
повідомлення про підозру
та допиту у якості
підозрюваного

(назва процесуальної дії)

у кримінальному
провадженні

№ 12022230000001822

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

Повістку про виклик
вручив

(розпис особи, яка вручила

повістку про виклик)

10 серпня 2023 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Лисицька Наталія Юріївна, 17.09.1983 р.н.,

(прізвище ім'я та по батькові)

що проживає за адресою: Херсонська область, м. Нова
Каховка, вул. Горького, буд. 13, кв. 83

відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися
17.08.2023 о 09 год. 15 хв. в Управління СБ України в
Закарпатській області за адресою: м. Ужгород,
вул. Довженка, 3, для вручення повідомлення про підозру та
допиту у якості підозрюваного

(назва процесуальної дії)

у кримінальному провадженні № 12022230000001822

(найменування, номер)

в якості: підозрюваного

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Про неможливість з'явлення за викликом просимо заздалегідь повідомити слідчого за тел. 099 744 56 48.

Старший слідчий в ОВСЛ * відділення
СВ УСБУ в Закарпатській області

І. Пшеничний

10 серпня 2023 року

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я
Лисицька Наталія
Юріївна, 17.09.1983 р.н.

про явку
18.08.2023 о 09 год. 15 хв.
в УСБУ в Закарпатській
області за адресою: м.
Ужгород, вул. Довженка, 3
для вручення
повідомлення про підозру
та допиту у якості
підозрюваного
(назва процесуальної дії)
у кримінальному
провадженні
№ 12022230000001822

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

Повістку про виклик
вручив _____

(розпис особи, яка вручила

повістку про виклик)

10 серпня 2023 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Лисицька Наталія Юріївна, 17.09.1983 р.н.,

(прізвище ім'я та по батькові)

що проживає за адресою: Херсонська область, м. Нова
Каховка, вул. Горького, буд. 13, кв. 83
відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися
18.08.2023 о 09 год. 15 хв. в Управління СБ України в
Закарпатській області за адресою: м. Ужгород,
вул. Довженка, 3, для вручення повідомлення про підозру та
допиту у якості підозрюваного

(назва процесуальної дії)

у кримінальному провадженні № 12022230000001822

(найменування, номер)

в якості: підозрюваного

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрадження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Про неможливість з'явлення за викликом просимо заздалегідь повідомити слідчого за тел. 099-344-36-48.

Старший слідчий в ОВС 1 відділення
СВ УСБУ в Закарпатській області

І. Пшеничний

10 серпня 2023 року

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного
Лисицької Наталії Юріївни, 17.09.1983р.н.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідної для підготовки досудової доповіді.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Пам'ятку отримав:

_____ (дата)

_____ (підпис)

_____ *Мороз Р.В.*

_____ (прізвище, ініціали)

Пам'ятку вручив:

старший слідчий в ОВС 1 відділення СВ
УСБ України в Закарпатській області
підполковник юстиції

Пшеничний Ігор Іванович